

“Per fi podrem parlar del país que volem construir”

En què ha cedit Convergència i en què ha cedit ERC per refer l'acord?

—El que plantejava el president Mas és el criteri de llista única i ERC plantejava les eleccions al mes de març. Hi ha hagut una transacció d'acord amb el criteri de temps, calendari, i instrument, candidatura. Aquest ha estat l'espai de transacció. Més enllà d'això el que és rellevant és que s'han posat les bases per refer aquesta confiança que ha quedat malmesa. No ha estat una cosa mecànica de “jo cedeixo temps i tu cedeixes instrument” sinó que ha estat un pacte més ampli, de més profunditat i més ambició.

—Hi haurà llistes diverses i tots podran presentar independents. Què ha canviat d'un dia per l'altre?

—No ha canviat res. Tot el debat que hi ha hagut al voltant dels independents s'ha produït al voltant d'una proposta que no havien fet ni ERC ni CDC sinó que havia fet la societat civil —l'AMI, l'ANC i Òmnium—, que plantejaven una llista transversal que incorporés tots els independents i una llista refugi d'ERC que incorporés els seus militants. Però això és el plantejament que van fer en el seu moment la societat civil. Semblava que aquest podia ser el punt de pacte, el punt de transacció, i finalment ha estat un altre. No s'ha produït sobre aquesta llista paraigua sinó que s'ha produït sobre diverses llistes amb eleccions el mes de setembre. No és més que això. Hi ha hagut un debat que a nosaltres ens ha incomodat profundament sobre la llista dels independents, perquè nosaltres, evidentment, no vam plantejar mai que ERC ni cap altre partit polític pogués o no pogués tenir independents. Això ha creat perplexitat entre molts catalans.

—De fet semblava una proposta egoïsta per part de CDC quan, d'altra banda, estàveu disposats a presentar-vos sense les vostres sigles.

JORDI RULL

El coordinador general de Convergència Democràtica de Catalunya, Josep Rull (Terrassa, 1968), explica les prioritats fixades pel seu partit d'ací al dia de les eleccions catalanes del 27 de setembre.

—És clar. Nosaltres esdeveníem l'única formació política que no es presentava a les eleccions amb les seves sigles i que renunciava a proveir la llista de militants. Per tant, fèiem un gest molt considerable. Mentre que els altres partits es presentaven com a partits i amb militants de partits. I hi va

haver un debat que feia la sensació que qui imposava unes condicions complicades era Convergència. Justament CDC assumia un nivell de cessió molt considerable. Afortunadament hem superat aquell debat. Aquella fórmula no era una fórmula prou bona, perquè incomodava CDC, incomodava ERC i un pacte fet amb les incomoditats de les parts no és un bon pacte. I un pacte fet amb cessions de totes dues parts és un bon pacte, per això és un bon pacte el del 27 de setembre: perquè hi ha una cessió voluntària, assumida i voluntària per les diverses parts.

—Això serà prou per llimar les diferències que han tingut durant els dos últims mesos?

—L'acord d'ahir és un punt de partida per posar el marcador a zero, però cada dia haurem de ser capaços de consolidar espais de confiança. La confiança perduda no es guanya en un dia. Per part nostra farem tot el possible per tornar a recuperar aquests espais de confiança que estaven realment malmesos. Ahir vam posar la primera pedra però l'acord d'ahir no és l'última pedra sinó la primera pedra important.

—Quin ha estat el paper de les entitats de la societat civil en l'acord amb ERC?

—Realment ha estat un paper molt rellevant perquè aquestes entitats expressaven aquest nivell de compromís que hi ha en un sector molt ampli de la ciutadania catalana. I no sols han estat testimoni —que també era important que hi hagués algú que fes de notari i impulsor de possibles solucions— sinó que han jugat un paper que hem d'agrair. Ens permet reforçar aquesta idea que la unitat té una importància de primer ordre en el procés català.

—Han fet vostès una cosa gairebé inèdita en política: demanar disculpes als ciutadans per l'actitud dels últims mesos. Què han fet tan mal fet?

—Havíem generat la sensació d'encetar un debat incomprensible per la gent. I per tant, si la gent no entén el que estàs posant sobre la taula és que alguna cosa estàs fent malament. Per tant, hem generat la sensació de desànim i de soroll, de brogit. Això no beneficia el procés, perquè és un procés basat en intangibles com la confiança, la unitat. Quan els catalans perceben que aquesta unitat trontolla, no per im-

posicions de fora sinó per incapacitat de dins, això refreda el procés. Molts catalans estaven perplexos i ens corresponia dir que no ho havíem fet prou bé, demanar disculpes i dir que tenim clar cap on ho hem d'orientar.

—Amb aquesta proposta d'una Convergència sense sigles, tothom hi estava d'acord dins del partit?

—No, no, això suposava un nivell de tensió important dins del partit. Nosaltres estàvem disposats a assumir-ho i la majoria de gent l'assumia però no era una posició fàcil. Nosaltres estàvem, i estem, convençuts que pagava la pena fer un pas enrere com a partit per fer-ne deu endavant com a país. Des de CDC estem disposats, davant d'un moment tan transcendent com el de guanyar la independència del país, a fer tants passos enrere com faci falta.

—Aquesta opció no va provocar cap crítica sobre el lideratge d'Artur Mas?

—No, en absolut, perquè suposava un pas enrere transitòriament. El partit, evidentment, ho entenia així. El partit feia un pas enrere en termes de política parlamentària però continuava actuant en terreny de pluralisme polític en l'àmbit municipal, territorial i, fins i tot, en unes eventuales eleccions espanyoles. Per tant podíem aprofitar aquest període de temps per continuar fent la feina de regeneració del partit.

—Amb quines sigles anireu a les eleccions?

—Ho hem d'acabar de determinar. Aquestes eleccions són excepcionals perquè tenen caràcter plebiscitari, perquè votem per la independència. Són unes eleccions que, des d'un punt de vista dels instruments, és més clàssica perquè es presentaran els partits. No seria estrany presentar-se amb les sigles del partit. Nosaltres mirarem de fer la millor estratègia perquè l'instrument electoral que oferim a la gent ens permeti guanyar la independència. Aquesta és la idea. Hem de tenir en compte que ja no parlem de llistes excepcionals i unitàries sinó de llistes de partit. El més probable és que mantinguem les llistes. Tanmateix no ens tanquem a res.

—Unió haurà de declarar-se favorable a la independència per anar en la llista de Convergència?

—Clar. Aquest d'ahir és un acord que implica tenir un punt comú en el programa basat en la independència. Nosaltres volem aprofitar aquesta oportunitat perquè la gent voti com a substitució d'aquell referèndum que no ens han deixat fer. És clar que al programa hi ha d'haver un punt explícit per l'Estat propi, per la independència. A partir d'aquí és evident que UDC haurà de prendre les seves decisions. Nosaltres respectem escrupolosament el debat intern que farà UDC, respectarem escrupolosament els terminis que s'ha fixat aquest debat. De la mateixa manera, ens agradaria expressar el desig de continuar mantenint l'espai de Convergència i Unió ara amb un objectiu diferent, que és la independència.

—Deia que seran eleccions plebiscitàries, però també que seran "eleccions clàssiques" en el sentit que no hi haurà finalment aquella llista única que demanava el president. Unes eleccions convencionals poden ser plebiscitàries?

—Són plebiscitàries. Nosaltres les volem entendre com a plebiscitàries. Volem entendre que incorporaran un mandat democràtic prou potent per avançar cap a la independència.

—Però també es parlarà d'altres coses...

—Sí, i nosaltres estem disposats a parlar-ne i a parlar-ne a fons. Nosaltres les entenem com a plebiscitàries en el sentit que incorporaran aquest mandat democràtic, un mandat democràtic que no serà tan clar i tan precís com el plantejament de llista única del president. Això sí que donava molta nitidesa. Ara és menys clar però creiem que del mandat democràtic que en surti es poden treure conseqüències. Estarem prou legítims, si una majoria de catalans vol votar opcions independents, per poder avançar cap a la independència.

—Com s'ha de fer perquè no hi hagi dubte i quedi ben clar?

—Un dels objectius que Convergència hem marcat per als pròxims mesos és explicar a la comunitat internacional què volen dir aquestes eleccions i com s'ha de llegir el resultat d'aquestes eleccions. Per tant aquest és un element molt important. Allò que votem ho hem d'entendre nosaltres però també la comunitat internacional, la resta de països, que són, en definitiva, els que ens han de

JORDI PLAY

reconèixer com a Estat independent. Per això un dels eixos prioritaris per a CDC és aquest: una acció de pedagogia a nivell internacional explicant molt bé què estem fent i explicant molt bé què volen dir aquestes eleccions i com se n'han d'interpretar els resultats.

—Ja ha explicat que, en aquest sentit, la Generalitat de Catalunya obrirà una seu a Viena i reforçarà la de Roma.

—Sí, Viena és molt important perquè és la porta d'entrada als països

“La independència serà al programa. Unió haurà de prendre les seves decisions”

de l'Est, la porta d'entrada a Txèquia, Eslovàquia, Hongria i, fins i tot, Bulgària. Per a nosaltres és molt important. Viena és l'actual connexió entre l'Europa occidental i l'antiga Europa de l'Est. No és casual que haguem volgut obrir Viena. A més, es reforçarà Roma, per les relacions amb Itàlia i el Vaticà, i hem canviat la persona que liderava la Delegació de Brussel·les i s'ha incorporat una persona que ha tingut un paper rellevant en la Comissió Europea dels últims anys: Amadeu Altafaj, que era la mà dreta del Comissari d'Economia, Oli Rehn.

—I amb aquestes tres iniciatives n'hi ha prou?

—No, no, no. El que hem volgut ara és posar un exemple concret. Tenim una estratègia molt ambiciosa d'ubicar àmbits estratègics amb relació als Estats Units, amb relació a l'Amèrica Llatina i amb relació a Europa. I tant

el Govern com el partit fan contactes constants i permanents amb ambaixades i consolats.

—A Convergència heu marcat quatre objectius en aquests propers mesos: un és aquest de preparar la comunitat internacional perquè entengui que són unes eleccions plebiscitàries; els altres són consolidar estructures d'Estat, eixamplar la majoria per la independència i fer el Govern del dia a dia. Com eixampleu la majoria per la independència?

—Per fi, i subratllo per fi, podem parlar del país que volem construir i de la transició —de la viabilitat del procés. Aquests són els instruments rellevants per explicar a la gent que val la pena fer el pas endavant: explicar com ens imaginem el nou país; estem molt convençuts que podem fer un país millor; i, d'altra banda, la viabilitat del procés. Nosaltres sempre posem un exemple:

hem llegit molt el que ha passat al Quebec i a Escòcia, i al final del debat escocès, el que es debatia no era si la independència seria bona o no seria bona sinó qüestions molt concretes i immediates: si l'Estat independent tindria la lliura esterlina o no. Això és un debat molt important perquè s'han d'explicar bé els elements de confiança sobre el procés. Hem de ser capaços d'explicar honestament quins són els riscos que té el procés i com penses minimitzar aquests riscos. Això, en bona mesura, ja ho tenim fet perquè són els 18 informes del Consell Assessor per a la Transició Nacional, que expliquen tot sobre el mercat financer, el mercat comú, la política agrària comuna, el proveïment de serveis estratègics —aigua, llum, telecomunicacions—... Hem d'explicar com anirà el procés de transició i com serem capaços de mantenir un dia a dia possible per al país. Això

JORDI PLAY

és molt determinant. Eixamplarem la base explicant per què construirem i com serà aquest país millor i com serà viable el procés. Això necessita un nivell ampli de confiança. Si ho expliquem amb consistència i rigor estem convençuts que serem capaços d'eixamplar la base.

—S'han de fer accions conjuntes amb els altres partits independents?

—Sí, sí, és evident perquè l'objectiu ha de ser eixamplar la base del sobiranisme. Per tant hem de crear un marc de confiança i que la base d'aquestes eleccions no sigui la competència entre nosaltres sinó com eixamplarem el perímetre del sobiranisme. Per tant hi ha d'haver accions que hem de ser capaços de fer conjuntament. Haurem

“El debat sobre els independents neix d'una proposta que no havia fet ERC ni tampoc CDC”

de tenir molts punts de coordinació i de sincronia.

—Un altre dels objectius prioritaris de CDC és consolidar estructures d'Estat. I ja heu anunciat que entraran experts independents propers a ERC a liderar estructures d'Estat.

—Sí, per aconseguir unes bones estructures d'Estat, perquè volem assolir aquest gran nivell de compromís per

aprofitar al màxim les sinergies. Hem identificat diverses estructures d'Estat i n'hi ha una que és molt clara: dotarnos d'una hisenda pròpia, una agència tributària i un model tributari propi que ens doni cobertura, tant en el procés de transició com en la nova Catalunya independent.

—Ja estan pensant en algú en concret per a aquest lloc?

—Haurà de ser ERC qui proposi les persones que es vulguin incorporar a aquest procés com a experts.

—Això és imminent?

—Sí, sí, mirarem que sigui el més ràpid possible. No podem desaproveitar ni un sol dia. Tenim nou mesos per eixamplar aquesta majoria i per consolidar fins on sigui possible aquestes estructures d'Estat. Des d'avui mateix hi estem treballant.

—Esquerra entrarà al Govern?

—Ja veurem en quins termes es planteja. És un debat que encara hem de tenir. En qualsevol cas, entri o no entri ERC, aquest nivell de confiança s'ha de mantenir intacte. Dit d'una altra manera: si, finalment, passés que, per diverses raons, no es considera convenient —ni per part de Convergència ni per part d'Esquerra— d'entrar al Govern, això no ha de ser interpretat com un signe de debilitat de cara al procés.

—Per què la data escollida per a les eleccions ha estat la del 27 de setembre, entre les eleccions municipals i les espanyoles?

—El que intentem és guanyar temps per aconseguir l'objectiu d'eixamplar la base del sobiranisme. Hem demostrat que tenim un terra molt sòlid, d'1,9 milions de vots, però cal eixamplar-lo.

—Va dir un dia que caldria mig milió de persones més per garantir la independència.

—Sí, entre 400.000 i 500.000 vots més si ens situem en un escenari del 80 per cent de participació. Un altra de les lliçons que ens han donat Escòcia i el Quebec és que, quan arriba la votació, la participació es dispara. Per tant hem de treballar amb el supòsit d'una alta participació. Potser no en calen 500.000 més però sí entre 300.000 i 400.000 vots més per assegurar la primera posició del sobiranisme en un escenari d'alta participació.

Àlex Milian